

בראשית דבא

סבו לשמוח מחיבת ויפסק ודעשת דבני אלעזר שומרי מצוה ארשת
 חדשה קרל וקרל אחיו א"כ יעקב למס לא לא דרשם אחל לשמחתי
 מעני כעושת ויבין ויכר אל ארץ מעני ועקב דסיבן שחיו וכייעין את
 עשו דהיי קרא פשו ועקב ואף על פי שחיו א"כ קנת בנות ליעקב
 בקדומו א"כ דמח לא חשש אלו לא רשע יעקב וסיבין דנותים שחוב
 בו ונדקיים ככפיד בו ואם כעש מר אחר חדל ומר אחר חדל ולא
 שלישי כחא עמי לשבח יעקב ולזרז ונדקיים וכו' שלא חשש אל
 השטר ח כמל ועכרדם וכו' וכדכרי אליעזר דר' יהושע מוסיף קשם
 ולא פליג השטר חוב בכחי' ויבש יעקב כי כח פורע חובת איני כומל
 ארץ אבותיו וכבחי כחא קרא דכמו כלסון דמים על אלוטיו ואכש'
 דכחוה אל עשו אשכס רודף רשע על עשו עכמו וקרא סבי קאמר
 כמו כולם בדי' אשכס רודף לרשע כעש ערם לרשע' ולא
 דרשון לים דמיומנו בו הדין שלא יסיו דרשיו לית אשכס ערבי כד
 לזכות לשבח בארץ הקדוש ארץ אבותיו ואנוחיו הקדושים בארץ פלוג
 ונדקיים ככפיד ויבטם כלומר דמים בי אביו עמו עומד כלש' בעדדמ
 ויכר אמותו אביו . והוא חשש ונדקיים רל לזכות סימוה כעפל לאביו
 הדקין יהיו סדקוים יחד לום ככפיד ויבטח יעקב לשבח בארץ
 מגוריו אביו אשר יסמגור ומסניב משער סוב ויפירי הפולס חס כלס
 חסנו כדי להשגן סעולס פרוסני ולכחול ארץ ישראל ארץ החיים וזכות
 כבוא אל בואר הפדשה ומעשת דקדק סדקוים אשר ככמוקים
 לבוא עד תכונתם דאסוכה כמל בארץ מגוריו אביו דסיני בארץ כנעני
 וכנאור דברי השאמר כתייבש זס והמסרטים פירשו כי יעקב עש'
 ביקס ליבס שלום בארץ אשר אביו היה גר בה כע וכד או למשון ויגר
 מואב לסון ויהאם כלילו כוון חסכון לומר סחור מה שזרע לאביו
 ססייתם ארץ כנעני הוא סיון לכן שסכנס ליבס סחור כה' . וזה יבזר
 סיוותם ארץ כנעני לא אשר סיון ססלסס סמנוות טובות שלא סיכמו כי
 אס כסיומין ויין יתכן ליעקב להבס בה כסלוסי . והוא ארץ מגוריו אביו
 והוא ארץ כנעני . ועוד קש' אוח' אלה מילדות יעקב ויבס' וסלא' א'
 אסיו גכ מולדות יעקב סס ורס' א' סו ואלה של מולדות . ועוד מלא
 קמל ססיוס רועה אס אסיו . כנאן ומלא איכס' לן ולגיו הפשט סלל סוס
 רועה את אסיו כנאן אס לא סמחר' כי עדיין לא היה רליו לרעות כנאן
 לכדו אלא בהכרת אסיו ואסם סמס' ה' דועה כנאן בהכרתם ולא כנאן
 לסנמו אלא כנאן ססס רועים הוא ססייעין והיינו אוח' את אסיו את
 דיוקא' . וסמס' וססל כער סיוות' כי ככר כילד ענין ססיו ססס' ולכך
 ערס' אל ססיוס ענינה מעשה כעדות וכו' . ועוד קש' אוח' ויילא אסיו
 באלו דלו ענין סססורס וכלא ככר כילד ויסרלל אסכ וכו' וא"כ לא סילל
 אלא וייראו אסיו כן ויסמלו אסיו . וסיו ולא יכלו דכרו לשלוס כלמ'ר
 וסססרס' סו ולא יכלו דכרו והתכלית תכליתם סיו לסלוס כדי סלא
 יכא עמך כדיו דכרים מלחמס' . עוד כי' לא יכלו דכרו אפילו לסלוס
 סהיה אוח' לסס סלוס ססויו סיוס מלחל סקורא אליהם סלוס
 עטלס ולא יכלו דכרו להסיב לו דיכור לסלוס סקורא סוה אוח' לסס' .
 ועוד וססלוס וסס' סלוס לא יתעס אלא כה סלוס סיוכר אסר כך
 ויסמר אליהם וכו' קסס כלל וסרט לסס' . ואס הוא וסליו קססל לסס
 סוטר סכסוב קנת וססס קנת ססימר סססס סלוס ולא סגור דכר
 ססלוס ססס' . ועוד מלא' סססכ' א' ויאן כח אלא לסון כקסס' . גס
 קסס' כמל אוח' ססלוס הוה אסר מלמתי ומסעיק שימר סססו ססלוס
 אסר מלמתי וססס וכו' . ועיד סס עטס' וסוך בהרלוח לו הדכר סל
 מלמסיס כסוך סססס וסססס כן הוא ומסילל הוא מוכן . גס סוכת
 כסוך מוסרת מלמסיס אלוסיס כמל' ד' . ועוד כמל סססין כסכו
 סמל'ר' מולך עלינו אס סיוול סמסל' ככו ובסמל'ר' אוח' עלינו וססר
 כך אוח' ככו והרללסס' ס' סיוכין מלככו מלכך פליכו באסון ססלית
 ססס מלכך זה לא יתכן כי אפילו מלססס ססלל אס מלכ' מלסס
 כולמתיס או לא יסיו כי אס בעצרתנו וכו' סססמור לסיכך לסוור
 אסוך וכליו היא וסול סססיוס מלמלס' וססכי דיוקא' סלא כילד ססס
 ססל או ססל' כיו סלך' וכו' . ועוד מלא' על סלומוסיו ועל דכריו
 ססללסס' על סל סלומוסיו כסססו ועל דכריו ויבא יוסף דכסס' בו
 דכרו דכרו אלא לא סל ססס' . ועוד ססס' על סלומוסיו וסל
 דכריו ססס' מלכ' כיוס ססס' סיו גורמיס ססלומוס' פל' אל וססרס'
 ארס' סוס ויכול לריו קרי עומל'ה כלל'ה ודכריו לסס' זס עניניס'
 וסדכוריס ססס' דעל מלככו סליון כלל'ה' . ועוד וססלוס' עוד

על ואת כולם את כולם יסארוח על כי הוא גזית סכסוכ וסיו
 דקאר כחוכ בועקד וכו' לפרשם על ואו על ואח כלם כזנע רח
 בא ככב בועקד יגול דעשיע דככי פול קסמא דלמחא סכסוכ
 יגול קנייך ולא במחיה אחד אף ככב בועקד יגולך שדך
 צדך למר דררס ככבן מחא ולא במחיה וסיו ככרס סכסוכ
 תריא ככוס וכמס וכו' וגל דעקב איכיו עשס ככוס פס כבי סקטריס
 פס סנדוליס ככמ תמלת סגליו מל מר אד מר עשו וסיוס דקל
 מוכיח סן ויוא וכמס דכיו עשס למכיו ואס לאו עשס למכין כמ
 דכיו אס על ככס וסיו ככוס דכס ככו וכו סכסס אחד והככיס
 סכמי חא סכסל אף עשו דכמ כ ויחך אף חלרס תל וכו' לאו ככסערו
 ככו וסכסכוס סם כלי יעקב כי יעקב סלך לדרכו לסכסל לפי עשו
 וסס ככסכוס דכסס ככוס ככו ככו דקיא סכסס ככוס מוס
 כלי יעקב לאו חסס ככסס לאו ליעקב ככוס סקסן ס סכסן
 אף ככסקד וסלך קכונך וגס ססיוס גרס לטאס כולם יסא רוח יקס
 סכל וס עשו וסליוס סססן ס כלכס לטכס אף ארץ אחרת ככוס ססס
 אף ואח כולם יסא רוח יקס סכל וס עשו וסליוס וסלך עריב קרל
 וקכו ואח כולם יסא רוח וסכל אף ארץ יקס סכל דרש דלעסו קל
 סקסס סכל ככסס ככרס סכלך כי סן כה מועיל לכסס כי אס סכסוכו
 כני ארס סכל ססס וסל וס סכו קסאר ואח כולם יסא רוח על אלוס
 עשו וסליו לטכס אף ארץ עשס יעקב סכיו וססו לקס לו סכל באומה
 אחרץ סלחמ לגורלו וסיו יקס סכל ולא ככיו יקסו סכל וסו סלסר
 וס עשו מורה ככסכס על יקס סכל וסלרל סקסרל על אלויו גל
 סכססס רוח לא ככלס סלס יעקב סהוס סססס כו ית' סכרל ארץ
 דכיו וסכ יעקב ככרץ סכיו אכיו ארץ סקסרלס ככססס אכיוס
 סקדיוס ארץ יסדיו אף ססס סכסס כה ככססס סליוס וסיוס
 סר קרסי ככרד ככרץ ככסן סכסס ככסן ככסן דרס סלססו
 אף למון סכסכס ככ' וסל דכיו אף ככרל ארץ ככסן סלסון
 ככססס ככרדו ארץ כי לסי סלסס סכסכס ככס סיו סיו סססורס
 סססורל לסיס סיו סססס סלס מנכס סכססס ככס סלסלר לככין
 ככסס יסכ ככס ארץ סכיו אכיו ארץ ככסן סכססססו לפי דכיו
 ככרד יכסל ארץ וסכ יעקב ככרץ סכיו אכיו סכססססס סליוס על
 דכרל סכיו סס ססס ככסס יוס וסדרס ורס סר קרסי ככרדו ארץ
 ככסן ארץ עי' ס' אלוך כה דיוסס אותה סכסל סלסססס סליוס
 סכססס רוח ולקסס סכל וסכב ורס ארץ סכיו אכיו וסלס ססס
 סכססס סכסססס סן סקסס וסין סססו עשו וסלססו סכססו
 לכר סכיו וסכססס וקדסו סס סס סכססס ללית וסכסס לה סכסס
 וסכב סס יכב ככרץ סכסס ככו ככסס ס' וסכססו סקדססס
 ככרץ סכיו אכיו וכו' ככס ככל לכין דכיו סל ככר אף ערס דכסס
 דלס דכססן אף דכסס ויך וכו' רבי אלכסור סכר סכסס סכסר סכס
 ורס וסכסס סכר סכסס ודקסס ככסס וסכס וס יעקב עכלי
 וקכס סלס סכססס ככססן דכססס ככסן דכסס עכס עכס סכס
 ככין סכססס וכו' ודכסן אף סכססו ככססס סכססס דכס דכס אכס
 סכס סכס לרבי אלכסור דכסס סכסס סכססס ככססס וכו' ולרבי
 יוסכס סכסס סכסססו סכסססו אכיו אכיו סכסס וסכססס
 סכססס וסל יכיו קסאר דלס דכססן לית ולא עור לא סכססס דכרל
 סכסססו אלו לטלו סכסס מנכס סכסס ויך אף ארץ וסכסס סכסס סכסס
 וסכב סכסס וסין דכססן דלסס אס לא סכססר דכרדכס סכסס דכס
 ללס דכסן לסי דכססן סכסס כול ולא יסכסס לרדכס כי מס סול יוסכ
 סלסס ודכסן אף גס נדך לטכסו רבי אלכסור ורבי יוסכס ככס
 קל סכססו ולרבי יוסכס דקאר סכסס סכססס מל דכסססו דכסס
 דכססס סיו ודכססס וכו' ודכסן כלל מס סיו ככסס סכסס
 רבי יוסכס סול דכססס כיון סכססס ככסן ככססן וסלסו מנכסן סכס
 סכסר לטל גס וסכססו סכסס ככרדכס לכססס ערס דכססס וסכסס
 סכססן כי סכס דלס דכססן לסי כל סלס וסכססו וסכסו דכססן ככס
 חכין כי לל סכס כי אס סכסססו סכססן אף ארץ סכסס וסכב סכס
 ורבי אלכסור דכסן יוסכ אכסו דכססו חול סכסס אס עכס וסכסן אכס
 ס' דכססס סכססס ללס סכסס אף ארץ סכססס מל דכסססו סכסס
 סכסס וסכססס סכס סכסס ככסס סכסס כל וסיו וסכסן סן
 יסכסס סול ככססו ולכין ככס וסכסן דכססס סכסס דכס סכסס

אָנצער חזקמה
אָהיז 1234567

גב

לזה כי מוכן הוא מהחלשות המלום גם מלא אחרי ומה ראה בשלום
הזו לספרו לאחיו ואמר כך לאביו ולאחיו לא בין בשאר השלמות
והעשרים א' ט' לפי שהבין היות לאביו ענין נחלים השמים ושישקב
לעומת זה ספרו לו אלא מסוף מוקף קשה דמחלה היה לו לספרו חל
אביו ואחיו וזהו סיפר אותו לאחיו לכנס מחילה ו עודו מלא ויוקאלו
בו אחיו כי מה במקדש לכם לקבלות כי בודאי הם לא ידעו שאליו
ספר את הדבר כמו עשרת שנים קהל וסוף לפת מנא עד קינאלו
ועוד קשה אך אביו יעקב לא פת לבו לנטות נקבלת אחיו לאעד
לו לכה ואשלחך אלמס החכ' קמוס ונינו בראשנו לו דבר ואסו סדכר'
מסודרים ממותו ית וכו' שאלו חלשותו בעמק חרורו מענה עתה
וכו' ופואו ית' הקיבו חכם אחר בעל כדיון להסגור לו פנים ויעד אות'
הכה בעל השלמות מלא אחר בעל השלמות בעל השלמות כדיוס'
שכמותו שמים בודא אותם מלכו באומן שחול בעל השלמות כדיוס'
ועוד הלום מיותר הנה בעל השלמות כל מל' והדאשיוס א' פ'
הלום רל' אשר שחלם חלום וכל' לספרו אליכו כמנהגו אשר כסגנון
ינהג היום שאמר בעל השלמות אשר שכל' לספרם כאחיו ו עוד
ועתה לבו וקדחתו וכו' אם יתגרסו מה לכם לסעליכו בלחד הכוונ'
אחר שנהרג האם לרחם עליו ען מאכלכו שית השל' כמותו כי א' אדרים
ואמר ההרירה דמתיס וד הוא' גם אות' וכלאך וכו' רשה מאד כי
אמר הסרינה אין דאיה מה ידיו השלמות כי א' אדרה תחול' זס' ורש'
א' פ' שהם דכרי הטי' שאלו' וכלאך דכרי מייקס דנדיכס אז דכרי
אמר דכריו ענין בחלשותו ופואו מחל' והדאשיוס פ' ובעד
לכחיכו כעת אליו לצורגו נדחא מה יתיו השלמותו האם ועמדו לסכל'
פנמינו והלובכמו להורגו ועוד מה טעם ככלל דכרי ראונן אומ'
לא ככוכס ואשירה שכים ויואל אשר כעת סתסכו דר ככוכס אומ'
למחלה דכר בעדו גכ' בומ' לא ככוכס ואשר כר דכר ככוכס אל'
מסעור דס ולא נהא כל בשש' דס ועוד אשר כדכר מיותר אחר
שאלך אל קבור הנה מורה באכסב וממילא מסמסע דכדכדק'
הנה י

ההיפוכו הנעוץ קטנה לקוחה מדברי חזקוני

[illegible]

בראשית רבה

כי

אה"ח 1234567

בן אֵין סְיוֹבֹת נִקְמָה בָּאֵם וְכֵן לִחְתָּמָאֵר אֵין בָּאֵן כִּי וּבִסְבִּיב אֵין דְּמוֹ
 בְּעַל חֲסִיבִיבִי בִּכְמָה אֵת דְּמוֹ מִחֲדָר סוֹקֵן מִלָּא שְׁמִינֵי הִדְכְּרִים • עוֹר
 עֵי חִיר כֵּעַ אֵל כִּי הִשְׁמִיעַ מִלִּשְׁמֹעַ מִכְּחַבְּוֹ לִשְׁלֵי סִפְסָלִיבִים אֹתוֹ
 אֵל הִבְדִּי הִים כִּדִּי לִהְרֹגוֹ בְּגִדְמָה וְלֹא כִידִים מִחֶשֶׁת לֹא הִסִּיב יְהוּדָה
 וְאִחֵר מֵה נִגַּע כִּי הִדְרוּ אֵת אֲחִיבִיבִי בְּכִשּׁוֹ דְּמוֹ בְּלִיתִי כִרְאִית לְעִיבִי
 אֲכַל סִיךְ סוֹךְ דְּמוֹ בְּשִׁפְךָ וּבְהִרְגוֹ הוּא וְאֵין לֹאֵוִי • וְקִדְוֹת לִדְכְּרִיו אֵלֶם
 יִיבִיבוּ יְכוּלִים לִפְרֹם מִזֵּ כִנֵּשׁ שְׁמִהְרֹגוֹ אֵת אֲחִיבִיבִי גַם כִּי אֲחֵר כִּךְ בִּכְמָה
 אֵת דְּמוֹ מֵה מִחְלָם הִיא וְו מֵה כִנֵּשׁ לִכְמוֹת אֵת דְּמוֹ לֹא וְעֵיִל בֹּתָ
 כְּלוֹם לִחְקֵן סִהְרִיגִים שְׂחֹאֵ אֲחִיבִיבִי בְּפִדְרִיבִי שְׂחִמְעֵל גְּדוֹל • וְלִגְדֵר אֲבֵצֵר
 שְׂחִמֵר מֵה כִנֵּשׁ בְּעִשְׂיִית נִקְמָה וְו בָּאֵם כִּי כֵלִי בִּשְׁק כְּכֹא לִידִי מִרְעַם
 בְּסִמְלִמְכִיבִי עֵלְיוֹ וְוֵס יִהְיֶה מִחְסִיבִיבִי שִׁכְחָה דְּמוֹ כִּדֵם בְּגִי וְאֵיִלֵּי הִטְעֵן
 כְּסֹו וְזֹו שְׂחִמֵר מֵה כִנֵּשׁ כִּי בְּהִרְוֹ אֵת אֲחִיבִיבִי וּבְכִשְׁוֹ עֵלְיוֹ וּבְסִבִּיבִי
 דְּמוֹ וְלֹא בְּלִטְסֵן עֵבֶר וּבְסִבִּיבִי וְלֹא כִתִּיב וְכִנֵּשׁ דְּמוֹ אֲחִיבִיבִי וּבְסִבִּיבִי שִׁכְחָה
 בְּעֵת הִדְרִיגָה תִּהְיֶה בְּהִרְעוֹת שִׁכְחָה הִדְרִמְנוּ לֹא סִפְסָלִיבִי עֵלִי וּבִכְהֹו
 בְּעֵבֶר שִׁדְרִים חָלֵל מֵאֵי כִנֵּשׁ בְּעֵבֶר מִרְיִךְ מִקִּדְרִים עֵבֶר וְכֹו יִשְׁחִטּוּ וְאִחֵר
 כִּךְ יִכְסֹו מְנִית כִּדִּי מִיִּיתִים שִׁדֵם מִכּוֹסֵה מִלְּחִמֵלֵם וּמִלְּחִמֵם • עֵיד
 אֲשֶׁר שְׂחִמֵר טַעֲמָה מִסְּמִקַּת וְחֹאֵ כִי בִּהְרִיגִית יוֹסֵף וְיִצְחָר יִעֲקֹב אֲנִיה־
 מוֹדֵר בִּלְבָל יִמִּית יִעֲקֹב עֲנָמוֹ כִּי בִּלְהִבֵּת כְּפֹו אֲתִקְוֹ וְעֵבֶר וּמִחִי דְמוֹ
 יִעֲקֹב אֲכִיֵּהֶם לְפִי שְׁמֵנֵה שְׂמִסּוֹק וְעַל זֹו כֹּאֲחֵר מֵה כִנֵּשׁ כִּי לֹא בְּהִרְוֹ
 יוֹסֵף אֲכַל בְּהִרְוֹ אֵת אֲחִיבִיבִי אֵת לִרְכוּת דְּמוֹ סֵל וְקֵן וְכִדֵם סֵל וְקֵן
 הִכְלָל כְּתִיבִית אֵת תִּהְיֶה מִכּוֹסֵה כִּי הִיא שְׂמִיכֵת דֵם הִאֵרֵם בִּלְדֵם
 מִכּוֹסֵה הִרְוֹ וְזֹו שְׂחִמֵר וּבְסִבִּיבִי אֵת דְּמוֹ אֵת דְּיוֹקֵא שְׂחֹאֵ רִכְיוֹ כֵּלֵל
 מִקּוֹם וְזֹו שְׂחִמֵר רִאֲוֵן וְגַם דְּמוֹ הִנֵם כִּדְרֵם שְׂחִיבֵית וְגַם לִרְכוּת דְּמוֹ
 סֵל וְקֵן קֵא אֵתִי מִנְשִׁפֵךְ לִרְיִךְ בְּעֵת לִדְוֹת שִׁכְחָה יוֹסֵף • מִלְכֵד
 שְׂחִיבִיבִיבִי יְכוּלִים לִבְרֵם אֵת לִרְכוּתֵם דֵם וְרִעִיבִיבִיבִי עֵלִי שְׂחִמְעֵלִי בְּסִמְסוֹק
 דְּמוֹ אֲחֵר דְּמִי בְּלִטְסֵן רִכִּים דְּמוֹ וְדֵם וְרִעִיבִיבִי • וְעַלֵל גַּב־סִיבִיבִי
 יְכוּלִים לִבְרֵם וְגַם דְּמוֹ הִנֵה כִדְרֵם וְגַם לִרְכוּתֵם דֵם וְרִעִיבִיבִיבִי אֲכַל מֵה
 שֶׁר־שְׂחִיבִיבִי כִכֵן שְׂחִמֵר יְהוּדָה טַעֲמָה מִסְּמִקַּת לִשְׁלֵא יִהְרִגּוּ וְיִפְרִגּוּ
 בְּעִיר הִקּוֹן וְהִרְאִיו הוּא לִכּוֹ וְנִמְכְּרִיבִי לִישְׁחִמְעֵאִלִים כִּי בִרְאֵם מֵה יִהְיֶה
 סְלִיחֻתּוֹמִי וְחֹאֵ יִהְרִגּוּהִי וְגַם שְׂחִמֵר כּוֹךְ לִקּוֹן לֹא יִהְיֶה מִיִּדְרִיבִיבִי אֲלֵא
 חִידִי וְזִלְתִּינוּ וְזֹו שְׂחִמֵר וִידְרִיבִיבִי אֵלֵי תִתִּי בֹו רֹוֹם לְמוֹר אֵם הִיא זִר
 אֲתִקְוֹ הִיא נִחֲשָׁב וִידְרִיבִיבִי חִידִי בֹו אֵיכֵן זֶה שְׂחֹאֵ אֲחִיבִיבִי אֵין כִּחֲשֵׁב שְׂפִדְרִיבִי בֹו
 אֲלֵא כִידִיבִיבִי כִכֵן וּבְכִשְׁכֵּרִיבִי וְכִלְוֹ אֵינוֹ מִכִּים אֵין עֲבָדָם אֲמֹם כִּידִיבִיבִי וְזֹו
 שְׂחִמֵר וִידְרִיבִיבִי אֵלֵי תִתִּי בֹו רֹוֹנֵה לִשְׁלֵא לִמְעַר אֵלֵי מִחֲשֵׁב כִידְרִיבִי בֹו יִעֵן מִלְּחִיבִי
 בֹּוֹא מִחֶשֶׁת מִלְּחִיבִיבִי עֵלִי מִחֶשֶׁת הִיִּלְכֵל חִידִי כִסִּי • בִּלְחֹוֹן מִסְּמִקַּת כִּילְוִי
 אֵינוֹ מִכִּים וִידְרִיבִיבִי בֹוֹ וְלֹא בִּיִּשְׁלֵא חִידִיבִיבִי סִוִית מְלֹות הִעוֹלָם סוֹם סִכְלֵ
 וְאִזֵר בְּתִחְבֹּוֹ אֵלֵה הִעוֹלָם לֹא כִחֲמִים עַל כִּכּוֹד הִעֵזָה עֵפֹו כִי אֵם
 עַל סִחֲשֵׁשׁ אֲבִידֵת הִעוֹלָם חִבֵא • וְעַד לִחְקֵן יְהוּדָה בְּדִכְרִיבִי אֲל

ק שם לחשך: זמן נתן ליעולם כמה שנים יעשה באפילח
ובאי טעמים קץ שם לחשך שכל זמן שיצור הרע
בעולם אופל ועלמ' בעולם דכתיב אכן אופל ועלמות נעקר
וצד הרע מן העול' אין אופל ועלמ' בעולם ו'א קץ שם לחשך
וזמן נתן ליוסף כמה שנים יעשה באפילח בבית האסורים
כיון שהגיע הקץ חלם פרעה חלום עכ"ל

ידוע כי התכונה נחיה את כעלום ומעשו למסע ויחר חכל
עכיות המעודה כי האדם אשר מלא חכמה לא חסר כל
לשון חזק דעת קניית מה חסרת וטעם אשר במסע יש וסכ ורכ
וכינים וכל יקר ממנו דעת אשר לפי קפססו כי הוא ורכ מבינים

חביואר כי מודעת זאת היות קנת פסלמות מנד הרדור
האדם כי אין מראין לו אלא מעין מבוססין
והנהגה כלי הפק ששלה כל מין לא ימשה מהנעמד ולמוטע במחשבתו
על הדיוח כי עם בני יסר רב ועצום ונר-בין דיון והמחשבה העתודה
זאת היא מדרמה לו מאפילו בהיותו יסר וכזה אליו השאלה שאל מה
אתן לך להשיב ונמת לעבדך לב שומע פניו ספק בהיותו ער הים
בזאת ונותן על כל שלקי הסותר על הדברים הנדירים לו והיה שלח
המפקיד מלח בדעם ולב שומע וזאת השאלה לבד עיניו ומחוך כך
במלומד ופנה שאל את עיו מה אתן לך שאל המחמה כאשר עם לבנו
ולום החיוק לו הלא טובה וייתכ בנינו כי שאל שלמה את מדבר
סוד ומשלישין דליו להחיוק לו טובה על היותו מהדבר ביום ומחשיב
המכאס ומחטל כל הכבוד והעושר וכדליות שעה כי בני יסר הדבר
בפני עיניו האחר בדברו המנין ופניו באיכות עד מה ש' אליהם
סדרם אתכם ודרשו חלל סדרה אתכם על דייביכם מאס מחייבי' משון
שלא כדון מתחייבים נפשות הוצא צילקוט נסס ספרי בפסוק ונתת
לעבדך לב שומע לפנות וזו אשר ופנדך אשר בחדר ממנד שחדת
בעשה עם רב דליו רבי האיות כמו הדבר אתכם על דייביכם כי
בשאלה כהם סדריו בשבין ובמספר באיכות ומעלתם תליא מלתא
ולא ברביו ומניו וזו סאור אשר לא יומה ולא יספר מרוב
מרביו מני כי אם מהאיות הוא שומע ויפטר והיו אשר בחדת
עם רב ופול מרין * וכיון דהם עם רב שדכנה לא תומה על
דייביהם הטועים בדרכים כי יוקע את קובעיהם בעל לוח אני שאלת
ובמת לעבדך לב שומע שלני מעמנו ויכן בין טוב לרע כימי ויכל
לשפוט את עמך הכבד הוא מנד סדריו ואם יבצר בעיניך לפרם
עם רב כפסוטו על סדריו בשאלה אשר לא יומה ולא יבצר
מרוב כפסוטו רביו מעם וכבד. סליכות ומרסם על דייביכם
אמר א 14 וד א

בראשית רבה

מלכים ב' ג' אחר כי חזי ויבול לשמור את עמך הכבד הוה סכנך וירם על סומך
הדן דינך כי כבדך נמקום אל להנח שלטתך - ולזה מנח חן בשאלתו
הדבר הזה של עבודה ויראת ה' והאניו ח' ואמר יסן אשר שאלת וכו'
אמר כי מנח היומו נהקין שאל הדבר הזה ויבול שאל ימים רבים
ועושר שמעכות כאלו נהקין כהאמר אשר כהיומן יסן שאלת
לכ הכין וכו' וזהו שאלת לך הבין לשמוע משפט והיו החלום
ויסן אשר שאל דמינו נהקין וכו' ויבן ביתי - או אפשר לפרש
שהיה האפשר ששאלה שאלה סתמה שאל הכל והיה מחבולה כנראה
במשאל כעדרה משל למי שאל בתו של מלך והכל בכלל לא יסן
אשר שאלת את הדבר הזה ולא היתם כיונסך לשאל ימים או עושר
וכבוד וכו' שאמר ולא שאלו ככוונה שאלת הדבר הזה של חכמה ולא
שאלת בכלל שאלה וז' שים עמך מדומם אלז כולי יראת ה' שאלת לך
הכין לשמוע משפט מנח העין הזה כעצמו ולא פנית אל רבנים
סיוסנו כלאנציתו לכך הנה עשיתי כדכרין ככה כתמי לך לכ חכס
וכוונס בכלל זה כתמי לך אשר לא שאלת גם עושר גם וכו' שנכלל
ואמצאותה יוסנו כולם והיו דקאמר גם עושר גם וכו' שנכלל
הסכמה כתמי לך העושר והכבוד כי דעת קבית מה חכמת ע' ד'
אשר כימור ושאלת לך הכין לשמוע משפט מהרה יחזיק לו טוית
בשאלו את החכמה שבי דברס האמר מנח כשליח והשני מנח
השני מנח כשליח שאל שנה אל דברים לשאל עושר וכבוד וכיוצא
בהם ומה שאמר יסן אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת וכו' ואנך
השאלה כעצמה איך מחזיק לך עושר שלא שאלת אימה להיכרח כח
ובישיה אבל שאלת אימם מנח ככרמיותה להבין הישפט והוה שאמר
ושאלת לך הכין ולשמוע משפט כלומר שאלת הכין לשפוט
מזכר ולא מנח הכיח ענינה והתפארותה אלא החיכר והבכיר
לשמוע משפט כללך שאל ולעומת זה אמר וגם אשר לא שאלת בעמך
החריה קאמר שהיו לא שאל ממנו אף ההכרחי והכח כהן לו כשופט
וגם אשר לא שאלת וכתן לו גם עושר וכו' כיוסן שהוסיף לו על
שאלתו כן בעמך החכמה עמה הן בעושר ואמר פרטים שלא שאל -
ויסן שאלה ויראה סכוף סוף תלוס הוא ואין להחזיק לו טונית על שאלו
סחמה ולא שאל עושר וכבוד והו שאמר ויקן שלמס והנה מלוס כי
היה רונס שיהיה העין נהקין וזוה יובל ירושלם ויעיד לפני ארון
ברת ה' לשאל ולהכסס על העולה על רוחו רוח טהרם והיונו
שהעלה עולות ושלימים להורות כי בשלום ומישור הוא עלם הש' הן
כ' לה היה העולה על רוסו ושלימים הרי ראיו סבאדנצות הסכמה
הזין ככל ככללה ולא חסר דבר כמון ויקף הדיוק ע'ה אבנבס
עדיין ירכיבס חמו לשונשו סגריך לסגרוף אל הסכמה הראשית שלא
והיו ראשית סכמה ויראת ה' כי אף ותענם כחכמה ואשילו כמקרה לא
וחטא סחלה לא ויבא מקלה על ידו והנה כיוסן מנאכו ראשית
חכס יראת ה' הלא הוה כהיומו נר ועבד בלך ככרס ואשת ארוביו
כטא חת ענינה אליו ומפתחו כטיב לקמה יוס ויוס ולא שפע אליה
והוא מ' לה ואין אשכ סרפה הנדולס הזאת ומטאני לאלהי קרו ליה
רעה גדולה וקרו לוס ומטאני לאלהים מטא כעלזא אמר כי יוסף
לשנער תנא לאלהים כעמך סדנה סרפה שהביא מלחמו סחיו מילוס
עניינס ככננת סלך לעומת זה נענש ומטא אלת ארוביו את עיכר
אל יוסף לא ואין אשכ סרפה הנדולה היאז ואני מטאני לאלהים
לשנער כעמך כיוצא בזה וערה אוסיף על הטאני פשע ורעה נדולס
פי אף הייתי נאז דורס ואוכיח לאי וכעת בא עדי ואחנהל והיו
שלא קאמר ומטאני לאלהים אלא ומטאני כללן עכר באופן שהחזיק
כעמו החכדות והיו מעמדה לו שאפילו בבית הכוסר אין סר בית
הסויר רואה את כל מלחמה וכו' אשר כי חטאני כידו משכ כחמס
מטאני כמס כוד כל אדם וחתום לז' כי אין סר בית הסויר רואה
כל מלחמה מקומם ססטא חטומס כידו כמאכיו החוטא אשר מטאני
חחומה כידו ככאזר והעצס באשר ה' חמו והנה חוכנו מתחכר לרשע
כי לא יגור רע ולוס לחיות ה' את כל אשר סיה עונה סיתה הנלסס
ואפילו סיה עינא דכרס ככסילתו לכלי הפקסס ה' הוס מלחיסס ע'ד
כי ה' ידיו כככלך ודרשו חז' ככסילתו וכו' שאמר וכל אשר הוא
עושה כין טוב וכן מוטב ה' מלחיס כאופן מוספסולות פעולותיו
יודעו ככחומס חזין כל מלחמה כידו חחומך סיתדכקות האלסי אשר

הסין ידע ככל חכסס ומשער מלחין - ואמר אפי אלוס לי כקיוגר
כמך כעמך זה כך הוא כי ענין כפתרון החלוק לשלם חלקים האחד
נדעת כלולה והקספה ככוונה של הסויר להשקיף כענין החלום
ואותיותיו כפי חחוסכל סחוסס כקדמות כפתרון ועל סיהס יפתרו
חוכן על פתרון - והשני כפתרון אלס האלסי הדכך כוסיטאמר
באשר ישים ה' כפיו ולא יסקיף א פטומו מילי אשר כו כי לא ידון אחר
לשון כי אס אחר העולה על רוסו רוס כוסס רוס דעת ויראת ה'
וכחלק כשליסי סוא כי סחלוס אשר יבין הפותר שזול מורה כוראס
דעה ככס נדקות הפותר כחחומסת אל סחכמה יגור אום לסך
כקלה לברכס ויקוייס כי אסכו ה' אלהיו וחזין יה היא סכיא עוכרס
דהקיס אתחא דאתת לבניס דר' לשור אל חיות כמלמי דשירת דכיתא
סעקא אל סהוא אתחא ילדת כד דבר וכו' כי כלי ססך כוראז סכר
סקורס פשוטו הוא על מיתת כעלה חחוסס את אשור חחסת ככפיו
כמו סקורס כמכסס ככית וכוא כפתרון אשר כמדו לה כמלחיו
כשעס כליסית וכן הוה לה חחנס כר' אשור ע'ה כנדקמו וחחומס
הוס מנח ככרס האשה ועמה הוא ככרה כי לא כעלס מענינה הפתרון
סרע אבל באה אליו כי אים אלהים קדוש הוא שיהפך לה סקללס
לככרה וכן הוס עושה סקיס גוור אום כפתרון הקסרה סכיו סקיוורס
אחת יעשו פמיס דסיו סמלך כן וככס וכעלה כרו סניס והסכידוס
ככו הוא ככו סהיה מסייס וגורס סיכיס הד' על ידו כפתרון הסוא
ויגור ח' ויקס לו ופכ זה כתייעס על מלחמיו ככעס סל-סית ואל
לסס קטלמון ככרס כי עס הוה ספתרו כחלוס מעין הוראיו עכ'
סיה לסס ללמוד ממנו ולפתור הענין לטוניה ולרמכלל עליה אכוכ
כעת אשר פתרוסו לרעס הככיוו אל כגורס ואין ללל ידו של רב
אלעוד לפתור הדבר לטוניה כיון שפתחו כוככ לסטן מענינ' לא יוכו
לחקין - ומאלו השני פניס האחרוכס הימה חכמת ויכף כפתרו
מלחמות האסר כמס סורוכו מן כשמיס הוראס קרונס אל זול ככוא
בהערית עליו רוס חסרוס לפתור לטוב או להככו - והשני כאשר יהיי
רנונו להפך מעוכ לרע או מרע לטוב וגור ח' ויקס לו כקין מתעכו
מל'ס אשר הוא כאס ככעורת ודש קדוש כמורו על אחת כמס וכמו
כי אס אוכלס הוא ובית יוסף לסנה לכתל כל סלוס רע ועליו וע'
כיוצא בו כר' אלעוד כאמר כל כמלחמו' הולכיס אחר הפה הכוונה לפ
מס ססוא פה ארס קדוש כל החלומות ילכו אחר הכה הפה כה'
הידיעה להורות על פה קדוש - והוא ממשמש רבי אלעוד למלחמיו
קטלמין ככרס לא כן כמיו וסי' כאשר פתר לנו כן היה סככונו
סיוסף עליו כשליס כפתרונו ספך להטיב סר חחוסס כדו סוכוכ
אל חמך ולזה פתר לו לטוניה עס סיות שהחלומות סל סגיסס סור
לרעס כי מיותת מחור אחר העכסס ומסיתמן הוה מורס פסוכ אכ
לא כאשר כמחלה כי אולי לזה כריר וריות וסמירס יתירה מן כעכב
למיומיון משער מעככו סן יסוב לככלה להמנא עוד זכוכ ככא
וכיו וסשכט אותס אל כוס סרעה כי כזוכיון והימיון לא ימנאז
אס כיון כמיוסן - וגס כמיוסן אל כף סרעה כיון רע לו כי חוסס
לאכוכ לימנו כיד חמך כידו ללמחולל ככף כי כיראס שהיו ססכת
לכדיוקה אס יס כו וכוכ הרי שלא יסוור למשפט הא' אכנס יוס
כדי סוכרהו לונס ללכרת חזל על שדאזו טוכת יסראל כמילי
לספן דאס וסככיוה דעתו לגוור אום והנה קס לו כי כל אשר כו
עושה ה' מלחיס ולזה כתח לו לטוכה ואמר סיחורר לחימן אכוכ
והיו כמספט כר'אזון וכסיעור אותה סאכנה וכמן כוס סרעה כיו
משכ וסוטי ראיו לז' כי יסוור ככ כסיעור האכנה כי אס זכרת
אמר כאשר יוטב לך כלומר באופן שיוטב לך להוכיחו כו הן סחא
כעך עכרי עכד לגר'י כלס חז' הן יוטב לך להוכיכר אחר כטונ
סלמה וסוככות וכמעהל ככל אופן סמרס להוכוכי ועל האו
סיוטב לך רע סמחיה ככ סוככ כענין סרעה סאס זכרמיו והזכרת
וכ' ככל אופן סיהיה וסופתתו מן ככית סוה' - וכן הוס סוכוכ
כללן גכ'י כער עכרי עכד ואפילו הכי הוה סוה' מן ככור כדו
יוסף - אמנס לזר האופיס שלא הוה כו כוכך לפי דעתו פסר כמסין
ויכוכו ומסחין לזה לז המספלל כעדו ומסרף לוס סוכוכו פורעני
יסראל כל אלה סוככות חיוכו ללמחי מספללו כעדו כככר רערהס
סיוסף סוככ על כו לזר סמסחיס ואופן מלס כי לא רנה להפך
קלללו

אמר החכמה

אמר החכמה

אמר החכמה

אמר החכמה

72

קללתו אשר כחלמו לזרעה כי עבד לניס לא ישיבה חסד • ועת קנת
ראיה מזה היות פני משהם וזעזעם גם מלשנא דקלח וימלמו וכו'
האשקה ויזאעם וכו' לא סוכרים כפר המזעים וסר חזוים כי
פעלניחיון עזת מנסון וסיונו דקאמר חשקה והאופס קדוועות כלי
עזרת מר וסר וסיונו מר רבי אצור לא כן כתיב כאשר פתר לבו כן
ה על ררך חנוכר וזוהי העצן עצמו הוא עציון כד הדיא כי יערה
ומדנס רוח על כד קדיא לסינמו מפטר תלמן מחסר בדרין הכוהר'
או מלשלתן כי יש כח כס מעין סנו' וכיוצא לגור אומר וכל החלומות
ולכו אחר הפת כמורה כמורפת קדום ולגותן לו פכר סיס טורה
לחמקין רוח לסכסום פתרונו הטוב ולנר בעכס על זה סיכו דקאמר
וכ' דלכא ביעריתיה לרבה כפאטו שניצרו כפאדונו שסיס יבול לסך
קללס לזרעה וזכות רבא סוס מטייעטו קנת ער סוכור אומ ויקס
לו וסיונו פכפער רבא קדיא פתנא פכל חלומות וסיונו אחר סוס
פכטי ססס ידוע פכא דמיה ככזר לעיל לא כד כס לגור אומר
ולכך קללס ידוע פכא דמיה ככזר לעיל לא כד כס לגור אומר
מתקלן כד היות מרכ בעל אל עיין פליו כי לא דרבינו דרכנו כשער
בעל' וסיונו כמי כל סססו דכן דמא שפאל ממת רבי ישעאל רוכס
כסולס היו מסופכות מרעס לעוכס על ידי פס קדוש כד יאמאל ווו
סיא ממש כזכות סעבת סלום ולפי זה מס טוב וכעיס לעזתה כרוס
עס זכותא דרביס עדיך גם למסנא כס ססורים יגורו אומר ויקס
לכס • סכלל פפולס סוא ממד ככזר וסתיקון כפפוס על פי
ססורס אפר הורנו מזה על יוסט שלמות כלי פסיוור וסגלס להרע
או להטיב כערין ססולס כטוב כפיונו וילכו אפר ססס וסוא כוכו
ספסע סל ססלמר סלוא ססעולס כססך ופליס כל זמן סיונר פער
כטולס וכסכפדק אין חך ואין גלות • ולכוא ער מכוכמו דליו
לדקדק מלי קא כעו מלי עפני וססזאז' אס סיא קן סס לסך או אס
קא ממש אפר מלי עפניס קן סס לסך וסספוכס מתתלס מלומור
פכל זמן • ועין אומר כפדך אכסר וכו' אין ססך וכומזר כי מוכן
מלי מן ססלוקס דלססונס פכל זמן סינר וכו' • ועוד על פי דרש
דא קן סס גבי יוסק קסא אומ' אכן אפול וכלמות איך יסיונר דלסלס
לעילי וסכו סכל זמן סינר כפולס וכו' לא כן גבי יוסק • ועד •
קסלי ליה וסיון מן סס סטולס דרסס ו' על יוסק וכן כתן לעינך וכו'
כי הצי' מתלס עפני אפר אלהיס וסו איור להכניס
חביאור
סעולס ככסנא פליסס אלא ממד סטוא סל ארס
דלס אלהיס אס ססור כי טוב ואין סעולס כולו כדלי לו וסכדיל
לדקדקס לעל כלופס פכסיות סעולס ססר אורר די אכסר להסתיק
ללא ססלס גר אומ' וקן כתן לעולס כסס סכיס ופזת כלפילס יפסר
דיוקא כלומר פופכס פפני וסססנמו כלפילס רוכס לומר ופני' ספולס
כלפילס ומקסס ככל סמלמר ופני' מלי טעמית סספס מלי עפניס
יפכס כלפילס ער ער קן ופס יס טעס ססיכ סיומו כלפילס לסס
יפכס סמול' קן סס לסך וזו פלמר מלי טעניס קן סס לסך דרס
לומר מלי טעניס ממן מתסלס ופני' טעמיל קן וססן פתן לו לזר
פפוכ ססכס' היל' סכל זמן סינר כפולס סך כעילס וכדיליך סלכ
אפול וכו' סינר דסיונו לכ חלפן היל' סגורס פך על פי סולס
ולפול וכלמות וסוכס ססרס וכטול ססמך איננו תליו כזון כפולס
כזו ססכנס אלא כעקירס וינר מן סעולס פככפדק וינר אין מן
וכלמות כעולס כזנא סלס זמן כיתן לעולס כמה סכיס ועסס כלפילס
איננו זמן ככוב ממש אלא סגורס כך סיתא סכל זמן ססיס יפני'
זיס ססך כעקד וינר כעקד ססמך וסכסלפן קסית מלי טעניס
עפני תלני' ערד ביזן כיומו כעקד וינר אין חך למס לבזו סודיסי
סעונס ססך סכעולס איננו על כד הע כז כלכד אכל היל' סססיו
סיוב מוזן מליו פסחיות וינר כעולס ורעניס כססך הינר
סעניסס על ידי כן סס גרמא דלרפך סך ככל עכיס סעולס
סככפדק וינר מן סעולס אין חך וכלמות כעולס סכסרס סרו
סך כי סססך סל סעולס איננו סססיות וסססיות אלא מילר סרו
טללסטי ולול כיון אין וינר וכו' ממילא אין ססך וכו' ואפר פפיר
סססוק על כלל סעולס מירוס על ססרס סככר אים אפר יוסט
אזו חלפן ספריס סכו מילר גורס לו גרס כזו סך פריס דזנא
לססיוסס סססס עס אסיו וגרס לעזמו ומלי אלת ארורו וכו'

בה

כרז 1234567 אה"ח

[illegible]

פרשת בקי שני

נו

מאמר

הוא חלוצי ונברו בר חתם יד פרעה אוכל כפרים פסוסיף תיבת וממרו
לומר כי אין המכוון להביא את כל העיר כמנוח וצמחוק כולם תחת
יד פרעה כי מי יתן כל עם פסוסיף להם אש וממרו על כלל עם הארץ
פסוסיף וממרו ולא יהיו פסוסיף וממרו לסלחן פרעה וכן היה פסוסיף
אלא שלא פנילוהו כמו פסוסיף והכני כוחם עני פנילוהו לי ס' והוא פסוסיף
הכמוסיף לדעת ארץ כחיה הרעב הגדול הוא כוח דג קטן בו
ברגע התחלת טבע שני הרעב ואח' כי מאשר בראה בחלום שהערות
הדעות אוכלות הטובות טבעה ולא אכלו מזרות אחרות הרועות
כאשר הכין יוסף עה שלא יאכלו בדעת כי אם אכלו הקצב שנים של
טבע שני השנה ולא מהשנים הקודמות ולכן אמ' יוסף וקצבנו את כל
אוכל השנים הטובות כבאות ו' הכאות ולא אשר בלו וכן כממין
ויתקין את כל אוכל טבע שנים כו' את כל שלא הכין לסלוח יד כאוכל
טבע שנים הטובות לשם הארץ ומא' דכתיב ומעט הארץ בטבע שני
הטבע לקומטים היינו מהמיטה היסדה פהרי קצב יוסף את כל אוכל
הטבע שנים כאמור באופן שאזרו אונר רב ולום נמשך טבע גדול
גד קוף דג אחרון מהמיטה סביד אכסי הארץ עדיין קיימת היתה
כי עד שנכנס דג טבע שני הרעב או הרקובה יען שהגדלה אליהם
היתה שלא ואכל בדעת כי אם מאוכל טבע שני טבע ואומה האוכל
היה מקוין ביד יוסף שלא חסיו סאר טפולס סוד זה ולכן נדבק
כולו והיינו דכתיב אוכל טבע שני ספיר כמן כמוכה סבתן יוסף האוכל
החדש אשר נשר לא אוכל טפולס' כי לא יתקיי' כל הרעב כאמור
סוד היתה טעות העולם ולכן סוד לשמה כרע' וסבה יוסף הזכיר
שני ענינים האחד קצין הכר וסוד החטה ושעורה ועיניהם והסני
אוכל הכלל סאר חסיו מאכל מכל מאכל אש' ואכל ולא כי סאר ממין
דגן לסאר ארנות אשר יוכלון שאת אמנם האוכל יהיה לפקדון לארץ
כי האספיו יאכלו כפרט שאכסי מזרים מפוכקים כגן הארץ מזרים
לכן ראוי סאכלו סם האוכל והינו דכתיב והיה האוכל לפקדון לארץ
ולא לסונה לארץ' לפיכך נקרא פרעה ואמר אחריו תודיע אליהם
אותך את כל זאת את כל דיוקא שאמר שהודיע האלהים את כל
הפרטים ממילא מוכן שהכנו וחכס איכני כיון וסו שאמר אין כנו
וחכס כמון ולכן לא אשית זולתך על ארץ מזרים' הרי ענינו דרשות
אך החכמה תענו לחכס להסליטו על כל סכיו חמדה כפרט נהטע
אליה ויראת ה' טהור עומדת לעד כיוסף הנדיק אשר מבידותו גרמה
לו חכמה וחכמה גרמה סכוד כי אין סכוד לא לחכמה י' דכתיב

הוא חלוצי ונברו בר חתם יד פרעה אוכל כפרים פסוסיף תיבת וממרו
לומר כי אין המכוון להביא את כל העיר כמנוח וצמחוק כולם תחת
יד פרעה כי מי יתן כל עם פסוסיף להם אש וממרו על כלל עם הארץ
פסוסיף וממרו ולא יהיו פסוסיף וממרו לסלחן פרעה וכן היה פסוסיף
אלא שלא פנילוהו כמו פסוסיף והכני כוחם עני פנילוהו לי ס' והוא פסוסיף
הכמוסיף לדעת ארץ כחיה הרעב הגדול הוא כוח דג קטן בו
ברגע התחלת טבע שני הרעב ואח' כי מאשר בראה בחלום שהערות
הדעות אוכלות הטובות טבעה ולא אכלו מזרות אחרות הרועות
כאשר הכין יוסף עה שלא יאכלו בדעת כי אם אכלו הקצב שנים של
טבע שני השנה ולא מהשנים הקודמות ולכן אמ' יוסף וקצבנו את כל
אוכל השנים הטובות כבאות ו' הכאות ולא אשר בלו וכן כממין
ויתקין את כל אוכל טבע שנים כו' את כל שלא הכין לסלוח יד כאוכל
טבע שנים הטובות לשם הארץ ומא' דכתיב ומעט הארץ בטבע שני
הטבע לקומטים היינו מהמיטה היסדה פהרי קצב יוסף את כל אוכל
הטבע שנים כאמור באופן שאזרו אונר רב ולום נמשך טבע גדול
גד קוף דג אחרון מהמיטה סביד אכסי הארץ עדיין קיימת היתה
כי עד שנכנס דג טבע שני הרעב או הרקובה יען שהגדלה אליהם
היתה שלא ואכל בדעת כי אם מאוכל טבע שני טבע ואומה האוכל
היה מקוין ביד יוסף שלא חסיו סאר טפולס סוד זה ולכן נדבק
כולו והיינו דכתיב אוכל טבע שני ספיר כמן כמוכה סבתן יוסף האוכל
החדש אשר נשר לא אוכל טפולס' כי לא יתקיי' כל הרעב כאמור
סוד היתה טעות העולם ולכן סוד לשמה כרע' וסבה יוסף הזכיר
שני ענינים האחד קצין הכר וסוד החטה ושעורה ועיניהם והסני
אוכל הכלל סאר חסיו מאכל מכל מאכל אש' ואכל ולא כי סאר ממין
דגן לסאר ארנות אשר יוכלון שאת אמנם האוכל יהיה לפקדון לארץ
כי האספיו יאכלו כפרט שאכסי מזרים מפוכקים כגן הארץ מזרים
לכן ראוי סאכלו סם האוכל והינו דכתיב והיה האוכל לפקדון לארץ
ולא לסונה לארץ' לפיכך נקרא פרעה ואמר אחריו תודיע אליהם
אותך את כל זאת את כל דיוקא שאמר שהודיע האלהים את כל
הפרטים ממילא מוכן שהכנו וחכס איכני כיון וסו שאמר אין כנו
וחכס כמון ולכן לא אשית זולתך על ארץ מזרים' הרי ענינו דרשות
אך החכמה תענו לחכס להסליטו על כל סכיו חמדה כפרט נהטע
אליה ויראת ה' טהור עומדת לעד כיוסף הנדיק אשר מבידותו גרמה
לו חכמה וחכמה גרמה סכוד כי אין סכוד לא לחכמה י' דכתיב

סדר מקץ שני שוחר טוב

אמר רבי אבא בר כרמא אמרה כנסת ישראל לפני
חלה אני שושנת העמקי הנותנה בעמקי
הצרות וכשיודלני חבקים מעמקי הצור אני נרטבת מעשים
שונים כשונתה ואומרת לפניו שירה טבאמר ויתן בפי שיר
זדש' אתיא דרבנן כהדא דרבי אלעזר הבבלי לעתיד לבוא
האין מבחשיו דתורה לקטרג את ישראל לפני ה' ואומר
לפניו רבשע אלו שופכי דמים ואלו שופכי דמים אלו עובדי
אלו מגלי עריות ואלו מגלי עריות בפני כה הללו ויורדים
גיהנם והללו יורדים לגן עדן אומר להם אכ תרד בל אומה
אומה ואלהיה עניה שנאמר כי כל העמים ילכו איש בשם
אלהיו וכו' רבי ראובן בשם רבי חנינא אמר ארמלא טקרא
ההוב אי אפטר לאומרו שנאמר כי באש ה' נשפט שופט אין
חתיב כאן אלא נשפט והוא יסוד עה אמר גם כי ארץ בניא
ולבות לא אירא רע שבטך אלו היסאין שנאמר ופקדתי
שבט פשעם ומשענתך זו דתורה שנאמר כביחוקק
משענתם המה ינחמוני וכו' בלא יסורין תל' אך יוכל
עזהו תל' אך טוב וחסד ירפוגי כל ימי חיי ולמה שבתי
בבית ה' לאורך ימים עכ"ל

כאשר
סוף